

A boldogság felé

PÁRATLAN OLDAL - LXVIII. évfolyam, 21. szám, 2024. május 24.

Ez a címe annak a filmnek, amelyet itt Kaliforniában, San Franciscóban, a Roxie filmszínházban fognak bemutatni *Narrow Path to Happiness* címmel. A neves dokumentumfilm-fesztivál zsűrije választotta ki az alkotást, és ez az egyetlen magyar film, amelyet a programban felfedezek. Azt is megtudom, hogy a 83 perces film alkotója, Oláh Kata személyesen is itt lesz a bemutatón június 2-án.

Siker ez, és mostanában a washingtoni nagykövetség és a konzulátusok lázasan reklámozzák a magyar vonatkozású kulturális eseményeket, mesemondókat, tojásfestőket, népitáncosokat, és persze filmeket is. Milliókat költöttek a *Semmelweis* bemutatására, maga Csák János miniszter is megjelent a New York-i vetítésen. A *Most vagy soha* népszerűsítésére is sok pénz ment el, de az hidegen hagyta az amerikaiakat. (Úgy tudom, hogy még terjesztőt sem találtak eddig.) És egykoron az *Elk*rtuk* politikai heccfilm amerikai reklámozására is akadt pénz.

De ezt a filmet sem a nagykövetség, sem a New York-i Liszt Intézet, sem a Los Angeles-i konzulátus nem említi, pedig azt az ottani egyetemen, a UCLA-n már májusban levetítették. Furcsa.

Elovasom a filmismertetőt, és minden világossá válik. A film a Salgótarján melletti Jónás telepen egymásba szerető két roma fiú meleg kapcsolatáról szól.

Aha, ezt hívja „genderpropagandának” a honi kormány! Ilyesfajta filmet inkább mélyen elhallgat a magyar kulturális diplomácia.

Ide jutottunk.